Να κλείσουμε το μάτι στα επόμενα 20 χρόνια;

Γιώργος Κτενάς

Η ερμηνεία της σχέσης του ανθρώπου και των δραστηριοτήτων του με το περιβάλλον που τον φιλοξενεί, έφερε στην επικαιρότητα ήδη από τις αρχές του 20ου αιώνα τη γεωπολιτική. Σαν επιστήμη αποτελεί σταθερό σύμμαχο για εκείνους που ελέγχουν με στρατηγικό τρόπο την οικονομική, στρατιωτική κ.λπ. ισχύ ενός τόπου και, φυσικά, είναι ένα πολύ χρήσιμο εργαλείο για να κάνει κάποιος πολιτική. Να σημειώσουμε ότι πολιτική, με τη μεγάλη έννοια του όρου, δεν είναι αυτό που βλέπουμε στα παράθυρα της τηλεδημοκρατίας. Αυτή η οπισθοδρομική προσέγγιση αποτελεί τον ορισμό της μικροπολιτικής και δεν έχει σχέση με πράξεις και ενέργειες που κλείνουν το μάτι στα επόμενα 20-30 χρόνια. Αυτό είναι πολιτική. Καθαρά με αυτή την έννοια και, ίσως, με μία δόση υπερβολής, πολιτική στις μέρες μας κάνουν οι πολυεθνικές, οι τράπεζες κ.λπ. Εκείνοι, δηλαδή, που μετρούν με χειρουργική ακρίβεια κάθε τους κίνηση και, πριν πάρουν χαμπάρι οι φωστήρες των κάθε λογής κομματικών επιτελείων, σε παγκόσμια κλίμακα, έχουν δεσμεύσει για δεκαετίες τις ζωές μας.

Πάνω σε αυτό το μοτίβο κινείται και ο αθλητισμός, που λογίζεται ως μία ξεχωριστή οικονομική οντότητα σε παγκόσμιο επίπεδο. Με το ποδόσφαιρο να κρατάει τη μερίδα του λέοντος αλλά, φυσικά, να μην είναι μόνο αυτό. Κι ας πάρουμε το παράδειγμα του τελευταίου Μουντιάλ, αλλά και των Ολυμπιακών Αγώνων του 2016: θεωρεί κανείς πως είναι τυχαία η διεξαγωγή αμφότερων των διοργανώσεων στη Βραζιλία; Μία χώρα με πληθυσμό 180 εκ. ανθρώπων, που ουσιαστικά “κρατάει” μαζί της σε αυτά τα δύο κορυφαία αθλητικά γεγονότα και τις υπόλοιπες της Λατινικής Αμερικής. Με την κοινωνία τής Βραζιλίας να μην έχει κανένα όφελος, όπως έχουμε αναλύσει σε προηγούμενο σχόλιο, αλλά να καλείται να πληρώσει επί σειρά ετών τα σπασμένα των πολυεθνικών.

Κι εδώ να δούμε πού θα γίνουν τα δύο επόμενα, αντίστοιχου βεληνεκούς, αθλητικά γεγονότα: Στη Ρωσία το Μουντιάλ τού 2018 και στην Ιαπωνία οι Ολυμπιακοί Αγώνες του 2020. Δύο τεράστιες αγορές, που μπλέκουν άμεσα το αθλητικό με το οικονομικό και το πολιτικό. Σε αυτήν την πλαισιακή προσέγγιση είναι απόλυτα χρήσιμη και άμεσα αξιοποιήσιμη η επιστήμη τής γεωπολιτικής για τη ΦΙΦΑ, τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή κ.λπ. Με τα κυρίαρχα media να αναλαμβάνουν τον ρόλο της κολυμβήθρας του Σιλωάμ, προκειμένου να δημιουργηθεί η εντύπωση της τυχαίας επιλογής ή της απολιτικής προσέγγισης, του τύπου «επιτέλους να δούμε ένα Μουντιάλ στην ποδοσφαιρομάνα Βραζιλία».

Μέσω του αθλητισμού και δη του ποδοσφαίρου, συσσωρεύονται τεράστια κέρδη, που συνδέονται άμεσα με τις πολιτικές εξελίξεις της γεωπολιτικής πραγματικότητας. Κι αυτό αποδεικνύει ότι (και) ο αθλητισμός έχει μπει στις τσέπες των μαύρων κοστουμιών των golden boys. Για αυτό, οφείλουμε να κατανοήσουμε και να αναδείξουμε αυτό το τεράστιο πρόβλημα, στη σφαίρα του κοινωνικού, άρα και του πολιτικού. Του αισθητικού. Και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις για έναν διαφορετικού τύπου αθλητισμό, ως προέκταση μίας διαφορετικού τύπου κοινωνίας. Και όχι σαν ένα ξεχωριστό κομμάτι κάποιας ετερότητάς της.

Περιοδικό Βαβυλωνία #Τεύχος 17